

Arrest

nr. 68 451 van 14 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 12 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. BRIJS en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, anglofoon te zijn en geboren te zijn in Bui (North West province). U groeide op in Bangolan. In 1994 ging u Engels en Frans studeren in Yaounde. In hetzelfde jaar werd u lid van de oppositiepartij SDF ('Social Democratic Front'). U studeerde pedagogie in Bamenda en werkte van 2003 tot 2006 als leraar Frans en Engels in een privéschool in Kumba. In 1998 en 2000 had u geprobeerd om politiemans te worden, maar ondanks het feit dat u telkens slaagde voor de examens, werd u niet als politiemans aangesteld. Volgens uw burens, die lid waren van de SCNC ('Southern Cameroons National Council'), had dit te maken met het feit dat anglofonen in Kameroen geen kansen krijgen. In oktober of november 2000 besloot u lid te worden van de SCNC en in 2001 ontving u een lidkaart. Van 2001 tot 2006 was u lid op het niveau van de Nkwen branch in Bamenda. U

nam ongeveer 3 à 4 keer per jaar deel aan vergaderingen van SCNC in Kumba en Bamenda en op onafhankelijkheidsdag, op 1 oktober, kwam u ook jaarlijks samen met andere SCNC-leden. In 2006 werd u op het niveau van de Barombi branch van Kumba County (of Kumba Local Government Area (LGA)) lid van het Propaganda & Communications Committee, dat geleid werd door Pa Tonjoh Peter. U verspreidde in die hoedanigheid communiqués en pamfletten in Kumba. Op vrijdag 29 april 2005 vonden studentenprotesten plaats in Buea, omwille van de slechte onderwijsomstandigheden. U was er toevallig op bezoek bij een vriend die in een studentenhotel logeerde en werd samen met hem opgepakt door de politie. U werd opgesloten in het politiekantoor van Buea. Tijdens een fouille vonden ze uw SCNC-lidkaart in uw portefeuille. U werd ondervraagd over uw activiteiten voor SCNC en gedwongen om namen prijs te geven, maar u gaf enkel toe dat u lid was en legde ook de reden uit. U werd na 5 dagen vrijgelaten via omkoping van de politiecommissaris van Buea. Op 25 september 2007 bevond u zich in het huis van Pa Tonjoh Peter met andere leden van SCNC op het niveau van Kumba County. Jullie bereidden de jaarlijkse herdenkingsplechtigheid voor de onafhankelijkheid op 1 oktober voor. Gendarmes en soldaten van de BIR (Bataillon d' Intervention Rapide) vielen het huis binnen en zeiden dat jullie toestemming hadden moeten vragen voor het houden van een vergadering. Ze gebruikten geweld en vertrokken nadien zonder iemand te arresteren. Op donderdag 26 februari 2008 vond een algemene staking plaats van chauffeurs tegen de hoge benzineprijzen, van consumenten tegen de hoge voedselprijzen en van personen die gekant waren tegen de grondwetswijziging die de president toe zou laten om voor onbepaalde duur aan de macht te blijven. Om deze laatste reden nam u – als lid van SDF - deel aan de staking. U werd die dag in Douala opgepakt door de politie en met ongeveer 700 personen opgesloten in het politiekantoor Bonaberi in Douala. U werd beschuldigd van deelname aan illegale protesten en 17 dagen later onder druk van de Cameroon Bar Association en na omkoping vrijgelaten. In maart 2010 kreeg u van Eben, iemand die in de Verenigde Staten verblijft, per e-mail een pamflet bezorgd. In juli 2010 begon u het pamflet te verspreiden in Muyuka, Mabonji en Ediki. Op 20 augustus 2010 wilde u pamfletten uitdelen in Kumba. Een politiemann in burgerkleding nam contact op met de ESIR (Equipe Spéciale d'Intervention Rapide), die ter plaatste kwam en u arresteerde en meenam naar Kumba Central Police Station. 3 dagen later werd u overgebracht naar Buea Judicial Police Station. U werd mishandeld met de bedoeling de naam te onthullen van diegene van wie u het pamflet had gekregen en te zeggen waar SCNC haar militie opleidde. Op de tweede dag na uw overbrenging bleek uw bewaker een oude klasgenoot te zijn. U gaf hem het telefoonnummer van uw zus Blessing en hij contacteerde haar. Uw zus kocht (D.P.), het hoofd van de Judicial Police, om en op 1 september 2010 kwam u vrij. (D.P.) zei dat men zou laten uitschijnen dat u ontsnapt was en dat u daarom beter kon wegvlugten. U begaf zich naar Batouri (aan de grens met de Centraal-Afrikaanse Republiek) en op 11 september 2010 ging u naar Douala, waar u op 12 september 2010 een vliegtuig nam naar Brussel. U vroeg op 13 september 2010 asiel aan. U vernam dat de politie u 2 maal kwam zoeken bij uw zus Blessing in Kumba.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden met betrekking tot uw engagement binnen de SCNC.

U stelde in oktober of november 2000 lid te zijn geworden van SCNC (gehoor CGVS 1, p. 7). U was vanaf 2000 tot 2006 lid van SCNC op het niveau van de branch Nkwen in Bamenda (gehoor CGVS 2, p. 3). U stelde verder vanaf 2006 SCNC-lid te zijn geweest in de branch Barombi in Kumba (gehoor CGVS 1, p. 10). Er kunnen echter vragen worden gesteld bij uw betrokkenheid binnen de SCNC.

Wanneer u expliciet gevraagd werd naar de structuur van de SCNC, stelde u aanvankelijk 'Executive Committee', met daaronder 'North en Southern Zone' en tot slot 'Local County Committees' (gehoor CGVS 1, p. 16). Later tijdens hetzelfde gehoor stelde u dat [het niveau van] de 'county' verdeeld is in kleinere groepen, die 'wards' worden genoemd (gehoor CGVS 1, p. 17). Nog later tijdens hetzelfde gehoor stelde u dat de structuur van het SCNC volgende niveaus heeft (van hoog naar laag): 'national', 'zones', 'divisions', 'local counties' en 'branch' of 'ward' (gehoor CGVS 1, p. 18). Er kan worden opgemerkt dat de structuur van de SCNC in werkelijkheid volgende niveaus omvat: 'National Council of 'National Executive' – 'Northern en Southern Zone' – 'divisions' (ook 'counties' genoemd) – 'Local Government Areas' (ook 'subdivisions', 'districts' of 'chapters' genoemd) en 'branches' (of 'precincts') (zie informatie in het administratief dossier). Wanneer men de werkelijke structuur toetst aan hetgeen u erover verklaart valt vooreerst op dat het door u vermelde 'local county' hierin niet voorkomt. Gesteld dat u met 'local county' in feite 'county' bedoelt, kan worden opgemerkt dat u een onderscheid maakt tussen de niveaus 'local county' en 'division', terwijl in werkelijkheid 'county' en 'division' synoniemen zijn voor hetzelfde niveau binnen de SCNC-structuur. Het door u genoemde maar onbestaande 'local county' (of nog 'local county committee') wordt bovendien door u verward met 'Local Government Area' (LGA),

vermits u de ene keer beweerde actief te zijn op het niveau van Kumba county (gehoor CGVS 1, p. 10) maar tijdens een volgend gehoor stelde actief te zijn op het niveau van Kumba Local Government Area (gehoor CGVS 2, p. 2), terwijl 'county' en 'LGA' 2 duidelijk onderscheiden niveaus zijn binnen SCNC-structuur. Zeer merkwaardig is ook dat u tot 2 maal toe zegt dat de benaming 'ward' wordt gebruikt voor het laagste niveau binnen de SCNC-structuur (gehoor CGVS 1, p. 17 en 18), vermits de benaming 'ward' als niveau niet werd opgenomen binnen de structuur van de SCNC. Dat u in strijd met de werkelijkheid beweert dat 'ward' (volgens u ook 'branch' genoemd) als benaming gebruikt wordt als laagste partijniveau binnen SCNC (gehoor CGVS 1, p. 18) is des te merkwaardiger omdat u verklaarde precies op het branch-niveau actief te zijn geweest (gehoor CGVS 2, p. 3 en gehoor CGVS 1, p. 10). Dit roept vragen op naar de geloofwaardigheid van uw SCNC- engagement (op deze lokale niveaus).

U stelde van 2000 tot 2006 lid van SCNC te zijn geweest op het niveau van de branch Nkwen in Bamenda (gehoor CGVS 2, p. 3). U verklaarde de volledige naam van de leider van deze branch niet te kennen; u zei dat hij Dr. Tantoh heet, 'misschien Samuel' (gehoor CGVS 2, p. 5), maar in werkelijkheid blijkt hij Simon te heten (zie informatie in het administratief dossier). Dat u zijn volledige naam niet kent, is merkwaardig omdat u toch gedurende zeer geruime tijd (van 2000 tot 2006) beweert deel te hebben uitgemaakt van de branch Nkwen die door Dr. Tantoh geleid werd en omdat u bovendien verklaarde dat u hem vaak ontmoette (gehoor CGVS 2, p. 5).

Verder stelde u lid te zijn van de tak 'Kumba County' (gehoor CGVS 1, p. 10) of nog werkzaam te zijn op het niveau van 'Kumba Local Government Area' (gehoor CGVS 2, p. 2). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat de Kumba LGA in maart 2007 opgedoekt werd (zie informatie in het administratief dossier), zodat men zich vragen kan stellen bij uw bewering dat u van 2006 tot aan uw vertrek werkzaam was binnen Kumba Local Government Area, zoals u beweerde (gehoor CGVS 2, p. 2).

Tevens kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt bij de frekwentie van uw activiteiten voor de SCNC. U verklaarde tussen 2001 en 2006 (toen u lid was in de branch Nkwen, Bamenda) jaarlijks te zijn samengekomen met andere leden op onafhankelijkheidsdag en voorts aan 3 of 4 vergaderingen per jaar deel te hebben genomen (gehoor CGVS 1, p. 9). Voor wat uw activiteiten in Kumba betreft verklaarde u op zijn minst 1 keer per jaar pamfletten te hebben uitgedeeld, tot maximum 4 keer per jaar. Daarnaast nam u jaarlijks deel aan de onafhankelijkheidsviering (gehoor CGVS 2, p. 5-6) en nam u minstens 2 maal per jaar deel aan vergaderingen (gehoor CGVS 1, p. 17). De toch wel lage frekwentie waarmee u deelnam aan vergaderingen en waarmee u pamfletten verspreidde, roept vragen op bij uw latere bewering dat u door de autoriteiten gezocht werd precies omdat u 'erg actief was' en een 'fanatiek lid' bent (gehoor CGVS 2, p. 25), terwijl uit uw eigen omschrijving van uw activiteiten net het tegendeel blijkt. Van iemand die deel uitmaakt van het 'Propaganda en Communications Committee' (gehoor CGVS 1, p. 8 en 10) zou men bovendien ook verwachten dat de deelname aan vergaderingen en verspreiden van informatie met een grotere frekwentie zou gebeuren dan slechts enkele keren per jaar.

Gevraagd naar wie de functie van national chairman had vóór Chief Ayamba Ette, gaf u enkel de naam Barister Elad op (gehoor CGVS 1, p. 18), die – zo blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt – in de jaren '90 de allereerste national chairman was van de SCNC (zie informatie in het administratief dossier). Het is merkwaardig dat u geen andere personen noemde die vóór Chief Ayamba de functie van national chairman hebben uitgeoefend, vermits (Barister) Ekontang Elad, die in 1996 wegens gezondheidsredenen gedwongen werd om zijn functie als national chairman op te geven, nog door diverse anderen in deze functie werd opgevolgd vooraleer Chief Ayamba in 2003 national chairman werd (zie informatie in het administratief dossier).

Op de vraag of SCNC niet verdeeld is in opposerende groeperingen, antwoordde u 'Niet openlijk', wat u uitlegde als 'Het zou kunnen dat er binnenshuis enkele problemen bestaan maar misschien is er elders een divisie maar daar ben ik niet van op de hoogte, we zijn allemaal verenigd' (gehoor CGVS 2, p. 11).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat – ten gevolge van interne verdeeldheid - verschillende facties van verschillende strekkingen met verschillende leiders zijn ontstaan binnen de SCNC als beweging (zie informatie in het administratief dossier). Bovendien blijkt uit andere informatie ook dat in het bijzonder de SCNC in Kumba (waar u van 2006 tot uw vertrek lid was (gehoor CGVS 1, p. 10)) in 2007 meermaals ten prooi is gevallen aan interne verdeeldheid, zelfs dusdanig dat de SCNC-chairman op het niveau van Kumba LGA door de executive members van de SCNC niet langer erkend werd en de Kumba LGA van SCNC in maart 2007 opgedoekt werd (zie informatie in het administratief dossier). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u daar niet van op de hoogte bent indien u werkelijk van 2006 tot aan uw vertrek actief zou zijn geweest binnen de SCNC van Kumba.

Uit het voorgaande en uit uw andere verklaringen over de beweging van de SCNC tijdens beide gehoren door het CGVS – blijkt dat – ondanks de vaststelling dat u getuigt van een vrij goede theoretische kennis over SCNC – weinig geloof kan worden gehecht aan (de ernst van) uw concreet engagement op het lokale niveau van Bamenda en Kumba.

Met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten kunnen nog volgende opmerkingen worden gemaakt.

U beweerde op vrijdag 29 april 2005 (rond 7 pm) een eerste maal te zijn gearresteerd tijdens stakingsakties van studenten in Buea, toen u zich bij een bevriende collega-leraar bevond in het studentenhotel waar hij logeerde. U stelde dat de staking van studenten in Buea op 28 april 2005 begon (gehoor CGVS 2, p. 11). U verklaarde gedurende 5 dagen te zijn opgesloten omdat de politie uw lidkaart van de SCNC in uw portefeuille had gevonden tijdens een fouille. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat de staking – die veel media-aandacht kreeg – niet op 28 april 2005 begon, maar op woensdag 27 april 2005. Uit deze informatie blijkt bovendien dat de raids van de politie op studentenhuizen 2 dagen duurde, met name van 27 tot 28 april 2005 en dat duizenden studenten daarop hun studentenhuizen verlieten (zie informatie in het administratief dossier). Er zijn geen berichten van raids op studentenhuizen door de politie in Buea op 29 april 2005, zodat de geloofwaardigheid van uw verklaring dat de politie u, uw vriend en vele anderen studenten op vrijdag 29 april 2005 arresteerde in één van die studentenhuizen in Buea (gehoor CGVS 2, p. 11-12) hoogst betwifelbaar is.

Men kan zich overigens nog een aantal andere vragen stellen bij uw beweerde aanwezigheid in Buea op dat moment. Hiervoor werd reeds gezegd dat de staking van studenten in Buea (in werkelijkheid) al op woensdag 27 april 2005 begon en vooral op donderdag 28 april 2005 gepaard ging met geweldpleging vanwege dat ordestrijdkrachten. Het is dan ook erg bevreemdend dat – terwijl u beweerde toevallig op bezoek te zijn bij uw vriend (gehoor CGVS 2, p. 10) en bovendien verklaarde dat uw collega-vriend volstrekt niet betrokken was in het protest (gehoor CGVS 2, p. 12) – u zich op 29 april 2005 (pm), zijnde ruim 2 dagen na het begin van het protest, nog steeds in een studentenhuis in Buea zou hebben bevonden (gehoor CGVS 2, p. 12), hetgeen kan worden afgeleid uit uw bewering dat u die dag in een dergelijk studentenhuis werd gearresteerd. De ordestrijdkrachten vielen immers reeds op 27 en 28 april 2005 binnen in de studentenhuizen en bovendien kan er niet anders dan opschudding en chaos zijn geweest in het stadsdeel van Buea waar u zich bevond, zodat men zich kan afvragen hoe het mogelijk is dat u tijdens die 2 dagen ongestoord in een studentenhuis in (dat deel van) Buea bent gebleven.

In het licht van deze informatie is het dan ook bijzonder onwaarschijnlijk dat u en uw collega-leraar zich op vrijdag 29 april 2005 nog in één van deze studentenhotels zouden hebben bevonden, laat staan daar zouden zijn gearresteerd door politie en gendarmes en dat u zou zijn opgesloten omdat u een SCNC-lidkaart in uw portefeuille had (gehoor CGVS 2, p. 12). In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 september 2010) verklaarde u overigens in strijd met uw verklaringen voor het CGVS op 29 maart 2005 te zijn gearresteerd en in Buea te zijn opgesloten (in plaats van 29 april 2005) (pt. 3.1), hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw arrestatie in Buea naar aanleiding van stakingsakties van studenten volkomen ondermijnt.

Verder stelde u dat op 25 september 2007, toen u met anderen in het huis van Pa Tonjoh Peter de herdenkingsplechtigheid van 1 oktober 2007 voorbereidde, leden van het BIR (Bataillon d'Intervention Rapide) binnenvielen en de aanwezigen schopten en sloegen omdat jullie een illegale meeting hielden. U verklaarde dat niemand van de aanwezigen werd gearresteerd (gehoor CGVS 2, p. 13-15). Wanneer u gevraagd werd waarom jullie niet werden gearresteerd, gezien SCNC een illegale beweging is, stelde u achtereenvolgens dat BIR geen cellen en gevangenis hebben en daarom niet arresteren, maar wel folteren (gehoor CGVS 2, p. 15). Uw bewering dat ze geen cellen hebben wordt echter tegengesproken door informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie informatie in het administratief dossier). De andere redenen waarom – volgens u – het BIR jullie niet arresteerde, met name dat als je veel mensen arresteert het agitatie kan veroorzaken en het BIR daarom geen groepen mensen arresteert maar wel individuen en dat het tijdstip – vlak voor onafhankelijkheidsdag – het BIR ervan weerhield om jullie te arresteren, omdat een arrestatie massaprotest zou veroorzaken (gehoor CGVS 2, p. 15) gaan in tegen uw eerdere bewering dat het BIR geen arrestaties (ook niet van individuen) uitvoert bij gebrek aan cellen. Bovendien kan men verwachten dat – wanneer het BIR de legitimiteit heeft om SCNC'ers thuis te gaan molesteren op een meeting, ze evengoed de legitimiteit hebben om deze deelnemers te arresteren en desgevallend over te dragen aan politie of gendarmerie. Uw bewering dat het BIR jullie niet arresteerde uit vrees dat het agitatie zou kunnen veroorzaken, raakt kant noch wal, omdat het molesteren van opposanten op een privé-meeting net hetzelfde effect zou kunnen sorteren. De redenen die u aanhaalt zijn dan ook volstrekt niet overtuigend.

Voor wat uw betrokkenheid bij de algemene staking in Douala betreft, kan het volgende worden opgemerkt. U verklaarde dat u als lid van SDF op donderdag 26 februari 2008 deelnam aan deze staking (gehoor CGVS 2, p. 16), maar uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat 26 februari 2008 geen donderdag was, zoals u beweert, maar een dinsdag en bovendien blijkt uit andere informatie dat de algemene staking in Douala officieel beëindigd werd op 26 februari 2008 (zie informatie in het administratief dossier). Bijgevolg is het onwaarschijnlijk dat u op 26 februari 2008

nog zou hebben deelgenomen aan een 'rebellie' en dat u en 'duizenden van ons' die dag werden gearresteerd (gehoor CGVS 2, p. 16 en 17) en dat u na uw arrestatie gedurende 17 dagen zou zijn opgesloten (gehoor CGVS 2, p. 18-19).

Voor wat betreft uw bewering dat u op 20 augustus 2010 pamfletten uitdeelde om mensen aan te zetten tot het boycotten van de viering van de 50ste verjaardag van de Kameroense strijdkrachten en uw arrestatie in dat kader, kan het volgende worden opgemerkt. U zei dat u deze pamfletten had gekregen van Pa Tonjoh (gehoor CGVS 2, p.20), de Local Communication & Propaganda Secretary (gehoor CGVS 1, p. 10) op het niveau van SCNC in Kumba. In het licht van hogervermelde twijfels aan uw SCNC- engagement op het niveau van Bamenda en Kumba, kan echter bij voorbaat getwijfeld worden aan het feit dat u toen pamfletten uitdeelde in opdracht van Pa Tonjoh. Merkwaardig is uw uitspraak dat – toen u in Kumba werd gearresteerd naar aanleiding van het uitdelen van deze pamfletten – de autoriteiten (politie) in Kumba niet op de hoogte waren van het feit dat u destijds (in 2005), naar aanleiding van studentenprotesten in Buea werd vastgehouden omdat men tijdens een fouille een lidkaart van SCNC in uw portefeuille had gevonden (gehoor CGVS, p. 21). Dit is hoogst merkwaardig, omdat zowel Kumba als Buea zich in dezelfde South West province bevinden (zie informatie in het administratief dossier) en men toch zou verwachten dat deze informatie over opposanten van SCNC binnen eenzelfde provincie zou doorstromen. Uw bewering dat dit niet het geval is, roept bijkomende vragen op bij (de ernst van) uw engagement binnen de SCNC en de daaruit voortvloeiende problemen. Tevens kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt over het hogervermelde pamflet dat u beweert te hebben uitgedeeld. Het is merkwaardig dat op het bewuste pamflet (zie exemplaar in het administratief dossier), opgesteld in Washington, de vermelding 'For immediate release' met als datum van uitgifte 30 januari 2010 voorkomt, terwijl u beweerde het pamflet pas in maart 2010 van (Tabe) Eben, de persoon in de VS die u (per mail) pamfletten bezorgde, te hebben ontvangen en het na reproductie pas in juli 2010 te hebben verspreid, zijnde ruim 5 à 6 maanden na uitgifte (gehoor CGVS 1, p. 10-11 en gehoor CGVS 2, p. 6-7 en 20-21). U verklaarde dit door te stellen dat de datum van de viering niet vaststond (gehoor CGVS 2, p. 20), maar dan kan men zich afvragen waarom het bericht verstuurd werd met de vermelding 'For immediate release'.

Uit het voorgaande blijkt dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet overtuigend voorkomen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u uw lidmaatschap van SCNC en uw vervolging in Kameroen niet aannemelijk wist te maken, zodat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de door u voorgelegde documenten kan het volgende worden opgemerkt. U legde een Kameroens paspoort (nr. 703293) op naam van Mbinda Victor Nges voor dat op 17 januari 2003 afgeleverd werd in Douala. Dit document vormt een aanwijzing voor uw identiteit maar verandert niets aan hogervermelde opmerkingen. Voor wat betreft het hierboven reeds besproken per e-mail verstuurd pamflet met hoofding 'Southern Cameroons Interim Government – Communications Committee' (dd. 30/01/2010); een per e-mail verspreide oproep tot manifestatie op 1 oktober 2010 van SCNC North America en een document van 'The Way Forward Network' in Washington kan worden opgemerkt dat deze evenmin afbreuk doen aan het voorgaande, vermits in geen van deze pamfletten naar u wordt verwezen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat voorkomt als een enig middel formuleert verzoeker inhoudelijke grieven tegen de motieven vervat in de bestreden beslissing.

Met betrekking tot de structuur van de SCNC werpt verzoeker tegen dat hem bezwaarlijk een gebrekkige kennis verweten kan worden; volgens verzoeker stemt zijn antwoord helemaal overeen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, behoudens de verwarring van 'local government areas' met 'local counties'. Verweerder zoekt spijkers op laag water daar, zoals blijkt uit het gegeven dat de bestreden beslissing eerst stelt dat verzoeker met 'local county' in feite 'county' bedoelt en hij zodoende verkeerdelijk een onderscheid maakt tussen de niveaus en synoniemen 'county' en 'division', terwijl de aangevochten beslissing later zelf aangeeft dat verzoeker het onbestaande 'local county' verwart met 'local government area'. Verzoeker stelt dat hij wel degelijk alle juiste niveaus van

de partij heeft vernoemd en deze ook kent; alleen vergiste hij zich van benaming. Verzoeker vervolgt dat hij het woord 'ward' gebruikt als ander woord voor 'branch', wat hij dan ook bestempelt als het laagste niveau en wat ongekend klinkt voor tegenpartij. Een verschillend of ongekend woordgebruik voor éénzelfde niveau kan volgens verzoekende partij echter niets afdoen aan diens verklaring deel uit te maken van dat niveau, eerst 'Nkwen-branch' dan 'Barombi-branch'.

Verzoeker merkt op dat het gegeven dat hij de volledige naam van de leider van de 'Nkwen-branch' niet kent in het slechtste geval merkwaardig kan worden genoemd, maar absoluut niet als bepalende factor in het onderzoek naar de gegrondheid van verzoekers asielrelaas. Verzoeker wijst erop dat de verweerder trouwens enkel tegenwerpt dat hij de voornaam niet kent; deze persoon werd volgens verzoekende partij echter niet als dusdanig met de voornaam door de leden aangesproken.

Verzoeker doet gelden dat hetzelfde gezegd kan worden wat betreft de personen die de functie van National Chairman uitoefenden; verzoeker kent de huidige en eerste National Chairman, maar niet alle voorgangers, wat opnieuw bezwaarlijk als essentieel element kan weerhouden worden om tot de ongelooftwaardigheid te concluderen.

Met betrekking tot de in de bestreden beslissing opgenomen bedenkingen betreffende de frequentie van verzoekers activiteiten voor de SCNC, verwijst verzoeker naar zijn deelname aan de onafhankelijkheidsdag tussen 2001 en 2006 en het verspreiden van documenten tussen 2006 en 2010. Verzoeker benadrukt dat hij zijn functie zo goed mogelijk invulde, gepassioneerd en toegewijd, en in zijn ogen op een actieve wijze, ongeacht de frequentie van zijn activiteiten; verzoeker kon ook niet meer meedelen dan dat aan hem meegegeven werd of meer aanwezig zijn op vergaderingen dan dat er zijn. Verzoeker herinnert er tevens aan dat hij slechts in 2006 lid werd van SCNC Kumba en een individuele functie verkreeg, namelijk omdat hij oorspronkelijk terug wilde naar Bamenda om er te studeren en dus niet wist hoe lang hij in Kumba zou blijven; daarvoor was hij gewoon lid, maar kende, gelet op zijn vervolgingsfeiten, toen ook al moeilijkheden. Verzoeker behoorde tot de SCNC, meer bepaald tot het 'Propaganda en Communications Committee'. Leden van deze partij worden algemeen vervolgd; politieke oppositie wordt gewoon niet getolereerd. De informatie die door het Commissariaat-generaal wordt overgelegd over die periode toont dit ook voldoende aan. Van belang is dat de autoriteiten in de overtuiging zijn dat verzoeker tot de partij behoort; zijn exacte functie of bezigheden zijn eerder achtergrondinformatie en van een echt onderscheid bij arrestaties of mishandelingen is geen sprake.

Betreffende de vraag naar oppositiegroeperingen binnen de SCNC, verklaarde verzoeker dat volgens hem mogelijk divisies en problemen zijn ontstaan maar dat hij er niet van op de hoogte is; dit kan volgens hem te maken hebben met zijn toch enigszins afzijdige functie. Er kan van verzoeker niet verwacht worden in die context op de hoogte te zijn van alle wijzigingen die plaatsvinden in de hogere regionen van de partij.

Met betrekking tot verzoekers eerste arrestatie van 29 april [2005], doet hij gelden dat hij zeer goed weet dat de stakingen reeds op 27 en 28 april plaatsvonden, maar dat er – in tegenstelling tot wat het Commissariaat-generaal lijkt te pretenderen – ook de dagen en weken nadien verschillende arrestaties zijn geweest die verband hielden met deze gebeurtenissen. Bovendien baseert de bestreden beslissing zich volgens verzoeker op veronderstellingen wanneer aangenomen wordt dat er op 29 april geen raids meer waren; namelijk dat er enkel persberichten zijn over de twee voorafgaande dagen en dat duizenden studenten hun studentenhuus zouden hebben verlaten. Dit sluit niet uit dat er de dag nadien nog tot arrestaties werd overgegaan. Verzoeker heeft ook niet gezegd dat hij de dagen daar ongestoord heeft doorgebracht; hij heeft de context van de staking duidelijk weergegeven en zich in zijn verklaringen voor het overige geconcentreerd op zijn persoonlijk verhaal, namelijk dat hij blijkbaar pas naar het einde van de opstoot toe werd gearresteerd. Temeer daar verzoeker niet gesproken heeft over het studentenhuus van zijn vriend, doch wel over een privé-hotel bedoeld voor studenten dat niet toebehoorde aan de universiteit. Hier kunnen de gebeurtenissen, zoals weergegeven in de persberichten, zich ook wat anders hebben voorgedaan.

Betreffende de door het Commissariaat-generaal opgeroepen contradictie aangaande de data, heeft verzoeker gedurende het gehoor zelf (cf. tweede gehoor, blz. 2) al opgemerkt dat er een correctie moest worden doorgevoerd; dit argument mist volgens verzoeker dan ook ernst.

Wat betreft de voorbereiding van de herdenkingsplechtigheid in 2007, kan verzoeker volstaan door te stellen dat het feit dat er die avond niemand gearresteerd werd geen pertinente argumentatie is die de weigeringsbeslissing ook maar enigszins kan staven. Verzoeker heeft naar aanleiding van het gehoor hiervoor plausibele redenen aangegeven waarom er geen arrestatie plaatsvond; het Commissariaat-

generaal noemt deze niet overtuigend, maar spreekt de gebeurtenissen van die avond, meer bepaald de mishandelingen, niet tegen.

Aangaande de algemene staking in Douala en verzoekers arrestatie in 2008 moet alweer worden vastgesteld dat de door verzoeker opgegeven datum eigenlijk geen foutieve datum is maar alleen een andere weekdag; een dergelijke vergissing drie jaren na de feiten is perfect menselijk. In ditzelfde verband laakt verzoeker dat de commissaris-generaal weerom enkel uitgaat van veronderstellingen, namelijk zonder tastbare basis acht deze het onwaarschijnlijk dat verzoeker en andere deelnemers op de laatste dag van de staking gearresteerd werden zonder daarvoor bewijzen aan te dragen.

Betreffende het uitdelen van pamfletten in 2010 betoogt verzoeker dat het niet aan hem is om te verklaren waarom bepaalde informatie tussen verschillende politiestations niet wordt doorgegeven. Voor zover het door verzoeker bijgebrachte pamflet de vermelding 'for immediate release' draagt, herhaalt hij dat de datum van de door de president aangekondigde viering in januari 2010 niet vast stond en meermaals verzet werd. In maart werd het pamflet meegedeeld aan verzoeker en in juli begon hij het te verspreiden omdat dan de geruchten dat de viering zou plaatsvinden veel sterker werden; deze uitgestelde termijnen na de uitgifte hebben dus niets bijzonders gezien de steeds wijzigende datum; verzoeker verklaart dienaangaande dat de impact van pamfletten des te groter is wanneer kort op de evenementen wordt ingespeeld. Uiteindelijk vond de gebeurtenis slechts plaats in december 2010 – indien hij dat op voorhand had geweten had hij wellicht zelfs nog wat gewacht met het verspreiden ervan, maar in juli werden de geruchten zeer sterk en de aanwijzingen voor een nakende datum zeer concreet. Het is hoe dan ook niet omdat er een vermelding 'immediate release' op staat dat de beslissing tot latere verspreiding niet mogelijk is; er staat geen 'vervaldatum' op – zolang de viering niet was gehouden behield het pamflet haar volle inhoud en impact.

Verzoeker wijst er tot slot op dat de politieke dimensie van zijn asielaanvraag duidelijk is en verzoekers verklaringen dienaangaande niet redelijk in twijfel kunnen worden getrokken. Kameroen kent volgens verzoeker actueel problemen op het vlak van oppositiepartijen, in het bijzonder leden van de SCNC; het gaat om mensenrechtenschendingen, meer bepaald ongeoorloofde huiszoekingen, verbod van samenkomst, plaatsing onder bewaking, arbitraire arrestaties, enzovoort. Het is volgens verzoeker opvallend dat het Commissariaat-generaal op dit punt totaal abstractie maakt van de meest recente rapporten van mensenrechtenorganisaties die de situatie van SCNC-leden beschrijven (cf. Amnesty International Report 2007 – 2008 – 2009 – 2010 Cameroon) en die gewagen van processen tegen de leiders van de SCNC en veelvuldige arbitraire detenties en arrestaties; ook de erbarmelijke en gevaarlijke gevangenistoestand, waaraan verzoeker ontsnapt is, moet hierbij in aanmerking worden genomen. Het risico dat verzoeker verder vervolgingen en opsluiting zal moeten ondergaan in geval van terugkeer is, leidend op het voorgaande, reëel en ernstig.

2.1.2. Ter terechtzitting brengt verzoeker informatie bij inzake de arrestatie van SCNC-leden op 1 oktober 2011 en in augustus 2011, evenals de oproep van de Noord-Amerikaanse afdeling van het SCNC om op 1 oktober 2011 te betogen in New York.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn drie arrestaties, *in casu* de arrestatie op 29 april 2005 gedurende vijf dagen; de arrestatie van zeventien dagen vanaf 26 februari 2008 en de arrestatie van 20 augustus 2010 tot 1 september 2010. Het ontbreken van enig begin van bewijs dienaangaande is een negatieve indicatie voor zijn geloofwaardigheid.

2.2.3. Verzoekers verklaringen inzake de structuur van de SCNC stroken niet met de landeninformatie in het administratief dossier. Verzoeker gebruikt bij de beschrijving van de structuur van de SCNC termen (cf. 'local county' en 'ward', administratief dossier, stuk 15, p.17) die niet gehanteerd worden binnen deze beweging. Verzoeker is evenmin afdoende vertrouwd met de onderscheiden niveaus, te dezen waar verzoeker met 'local county' eigenlijk 'county' (*ibid.*, p.18) zou bedoelen en hij zodoende een onderscheid maakt tussen de synoniemen 'divisions' en 'counties' (zie landeninformatie, stuk 1, structuur SCNC); evenals waar verzoeker door het hanteren van de begrippen 'county' en 'local government area' twee onderscheiden hiërarchische niveaus door elkaar haalt.

Wat betreft verzoekers argumentatie inzake het begrip 'ward', blijkt dat deze term niet gebruikt wordt binnen de gangbare structuren van de SCNC. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit effectief zou blijken dat zulks wel het geval zou zijn.

Het voorgaande klemmt des te meer daar verzoeker aanvoert tot zijn vertrek in 2010 lid te zijn geweest van de 'Kumba County' (administratief dossier, stuk 15, p.10) dan wel 'Kumba Local Government Area' (administratief dossier stuk 5, p.2) terwijl uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat de 'Kumba LGA' opheeld te bestaan in 2007.

Gegeven het feit dat verzoeker gedurende geruime tijd - van 2000 tot 2006 - beweert te hebben geparticipeerd in de door Dr. Tantoh geleide 'branch' Nkwen en hem vaak zou hebben ontmoet, komt het de geloofwaardigheid van verzoeker niet ten goede dat hij de correcte voornaam van deze leider niet kent; dat het niet gangbaar is dat de leden deze persoon met diens voornaam adresseren is een loutere bewering.

Dat verzoeker de namen van *alle* voorgangers van de actuele 'National Chairman' niet kent is als argument *an sich* niet relevant; het is echter niet plausibel dat verzoeker, mede gelet op zijn studieniveau, behoudens de huidige en eerste 'National Chairman' geen enkele andere persoon vernoemde, niettegenstaande de kwetsieuze functie doorheen de jaren door diverse personen bekleed werd en verzoeker lid werd in 2000 en omwille van dit lidmaatschap het land heeft verlaten.

Uit de landeninformatie in het dossier blijkt dat ten gevolge van interne verdeeldheid verschillende facties van verschillende strekkingen met verschillende leiders zijn ontstaan binnen de SCNC als beweging; dat in het bijzonder de SCNC in Kumba (waar verzoeker beweert van 2006 tot diens vertrek in 2010 lid te zijn geweest) in 2007 meermaals ten prooi is gevallen aan interne verdeeldheid, zelfs dusdanig dat de SCNC-*chairman* op het niveau van Kumba LGA door de *executive members* van de SCNC niet langer erkend werd en de Kumba LGA van SCNC in maart 2007 opgedoekt werd. In dit opzicht poneert de bestreden beslissing terecht en op goede gronden dat het niet aannemelijk is dat verzoeker hiervan niet op de hoogte zou zijn indien hij daadwerkelijk van 2006 tot aan zijn vertrek actief zou zijn geweest binnen de SCNC van Kumba. Verzoeker brengt geen dienstige argumenten aan die een ander licht werpen op het voorgaande, doch beperkt zich tot het minimaliseren ervan.

Voormelde vaststellingen, verzoekers voorgehouden tienjarig lidmaatschap en positie als lid van het 'propaganda and communications committee' sinds 2006 in acht genomen, ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn betrokkenheid bij het SCNC. De tentoongespreide kennis kan daarenboven verworven worden door overlevering of zelfstudie.

2.2.4. Inzake verzoekers verklaringen omtrent de gebeurtenissen in Buea in 2005 moet worden vastgesteld dat deze niet te verzoenen zijn met de landeninformatie; in die zin dat verzoeker verkeerdelijk gewag maakt van het begin van de staking op *donderdag* 28 april 2005 (i.p.v. *woensdag* 27 april 2005) en dat de door hem geschetste omstandigheden - en moment - van de eigen arrestatie op 29 april 2005 evenmin steun vinden in de beschikbare landeninformatie. Behoudens verzoekers eigen verklaringen en losse beweringen dienaangaande liggen er geen stukken voor met betrekking tot het verloop en de nasleep van de nochtans erg gemediatiseerde staking (cf. duur politieraids, uittocht studenten, arrestaties) die verzoekers beweringen onderbouwen. Verzoeker maakt daarenboven niet aannemelijk waarom hij op 29 april 2005 alsnog in Buea temidden van de studenten in een home zou verblijven gelet op de volatiele situatie sinds 27 april 2007 en het feit dat hij, als niet-student, in deze omstandigheden eenvoudig deze plaats zou kunnen verlaten.

2.2.5. Omtrent de inval op 25 september 2007 door de BIR bij de voorbereiding van de activiteiten van 1 oktober 2007 wordt terecht vastgesteld dat dit niet aannemelijk is. Het is immers geheel niet plausibel dat dergelijke gespecialiseerde afdeling ter bestrijding van de criminaliteit enkel operationeel ingezet zou worden om een meeting te verstoren; aangenomen dient te worden dat de inzet van dergelijke eenheid zich slechts voordoet wanneer ze ook kan arresteren, zeker in het geval van het interromperen van de voorbereidingsbijeenkomst van een illegale beweging enige dagen voor hun 1 oktober-manifestatie, datum waarop deze beweging altijd ageert.

2.2.6. Inzake de aangevoerde gebeurtenissen in Douala in 2008 wijst verweerder er vooreerst terecht op dat verzoeker, gevraagd naar problemen dienaangaande blijkens het gehoorverslag CGVS van 27 januari 2011 (p.16) spontaan vermeldde dat het een donderdag betrof. Hoe dan ook, niettegenstaande verzoeker melding maakt van een gevangenschap van zeventien dagen, brengt hij geen begin van bewijs bij. Indien deze deelname al geloofwaardig zou zijn – *quod non* – blijkt tevens dat hij werd opgesloten samen met 700 andere personen ingevolge wat aanzien kan worden als een maatregel van ordehandhaving omwille van de manifestaties die uit de hand liepen aangezien er auto's werden afgebroken en overheidsgebouwen in brand werden gestoken (administratief dossier, stuk 5, p.17). Daarenboven blijkt dat verzoeker geen element aanhaalt dat hij omwille van deze arrestatie naderhand nog in de negatieve belangstelling stond van de autoriteiten.

2.2.7. Omwille van de hogere vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde engagement voor de SCNC te Kumba, kan zijn bewering effectief pamfletten te hebben uitgedeeld in 2010 in opdracht van Pa Tonjoh evenmin als plausibel worden aanvaard. Verweerder stelt tevens terecht vast dat verzoeker zich in diens argumentatie beperkt tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen hetgeen niet dienstig is ter weerlegging van de bestreden motivering.

2.2.8. De door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde documenten evenals deze die ter terechtzitting worden neergelegd, kunnen zijn teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker voert in het verzoekschrift geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan, behoudens deze ten grondslag van zijn asielrelaas, waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS